hibetur Philocleon. Notandum verò quod quum A de Bdelycleone loquitur, eum vocat Δημολογοκλέωνα, quaſi innuat tyrannidem erga populum occupantem, & non ſolùm δημαγωγὸν ſed etiam δημαρχικόν. At cùm ait ξυνωμότης oſtendit Cleonem meditari ſolutionem ſtatus popularis, ſic enim vocabant τοὺς συνερχομένους ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. Οὕτω κιττᾷ διὰ τῶν σανίδων.] Metaphora ſumpta ab B vterũ ferentibus mulieribus & tactis alicuius cibi cupiditate, diximus in gloſſematis Cõmẽt. ad Irenã quis eſſet morbus in fœminis ἡ κίττα, piget reuocare, ſed hoc quidem loco Græcas gloſſas non ſequor, quæ vocem tranſlatam volunt ἀπὸ τῶν ἀρτίως τικτουσῶν γυναικῶν, non enim hoc fœtis vſu venire ſolet, ſed incientibus aut potiùs grauidis ex fœtu concepto. Quod autem ait σανίδων, vel intelligendum, cancellos iudiciales, & tabulata ſedilia, vel tabulas illas quæ nomina continent per ſe- C riem eorum qui iure agunt & in iudicium introducuntur.

Σχόλια. Οὐδ᾽ εἰ σέρφῳ.] ὅτι ἐν ὄρνισι τινὲς τὸ εὔδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους, ἐξηγοῦνται καρπὸν τὸν σέρφον. ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν. Κρατῖνος δὲ, μύρμηκα φησὶ τὸν σέρφον. οἱ δὲ, ζωύφιον κωνωπῶδες. ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία, ἔστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή. παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Ὀπίαν δ᾽ οὐκ ἔστι.] παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα. καὶ τυρὸν δὲ λέγουσι τὴν ὀπίαν τὸν τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πυκνούμενον. Μέμνησαι δῆθ᾽.] ὑπομιμνήσκει αὐτὸν παλαιᾶς πράξεως τόλμαν. D

Bisetvs. Τοὺς ὀβελίσκους] ἴσως διὰ τούτων νοητέον ἐστὶν εἶδός τι ἄρτων, οὓς Ἀθηναῖος ὀβελίας καλεῖσθαί φησιν, οὕτω λέγων ἐν τῷ τῶν Δειπνοσοφ. γ. ὁ γὰρ ὀβελίας ἄρτος κέκληται ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ. ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὀπτᾶται. ἐνταῦθα τοίνυν ὀβελίσκος ἀντὶ τοῦ ἄρτου τοῦ ὀβελίου καλουμένου ληπτέον δοκεῖ.

CHRIST. Σέρφῳ διαδῦναι] Animalculum eſt inſtar culicis vel formicæ Serphus quem Coſſum dicerem niſi Heſychius vocaret πτερωτὸν, Cratinus formicam ſic vocat, ſed diuerſa eſſe prouerbialis E Senarius arguit,

Ἔνεστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή,
id eſt,
Nec felle Serphus nec caret Formicula,

quo admonemur ne minima quidem contemnere. & Nicophon in ἀφροδίτης γοναῖς eum numerat inter malignas & paruas auiculas ἀκαλίδας & πάρνοπας. Habes infra in Auib. hanc vocẽ bis aut ter. Ὀπίαν] Feſtiuè ἀπὸ τῆς ὀπῆς formauit ὀπίαν, negátq; eum per foramina poſſe euadere, & interim alludit ad caſeum ὀπίαν ſic dictum quia lacte fici cõcretus induit δριμύτητα. Nam apud Euripidem Cyclope habes τυρὸς ὀπίας, καὶ βοὸς γάλα, quod recenſet Athenæus, ſed legit διὸς non βοός.

Σχόλια. Ὅτε Νάξος ἑάλω.] τὴν Νάξον ἐπιτετήρηκε πρὸς τὸν γέροντα. ἑάλω γὰρ ἐπὶ Πεισιστράτου. τοῦ δὲ ἑάλω, ἐκτείνουσι τὸ α συνήθως. ἔστι δὲ μία τῶν κυκλάδων νῆσος. Σκοπιωροῦνται.] κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. Ἕρμιππος δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκοπῆς θεωρεῖν.

Christ. Ὅτε Νάξος ἑάλω.] Quod fuit tempore Piſiſtrati, eſt autem vna ex inſulis Cycladibus cuius deſcriptionem & irritam Perſarum cum exſulibus obſidionem operæ pretium eſt videre apud Herodotum in Terpſichore. Plures verò ſunt Naxi, ſed hæc nobilior & à qua pendent Parus & Andrus, Ibi Bacchum natum credunt ὀκτάμηνον, & propterea Aſclepiades ſcripſit ſolas Naxias fœminas octomeſtres partus edere, idque Iunonis munere poſtquàm Baccho cœpit bene velle, ibi magna vinearum fertur eſſe fertilitas, quin & fons perhibetur ſuauiſſimo manans vino. Dictam verò Νάξον exiſtimant, ἀπὸ τοῦ νάξαι, quòd quidam ſacrificare ſic vocent, alij à Naxo Carum duce, alij ab Endymionis filio, vt voluit Euphorion. Τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο.] Lege ἐστὶν vt conſtet verſus menſura, Nam & ſic in Veneta impreſſione. Sed & mox legerem ἐφύλαττ᾽ non autem integrè ἐφύλαττεν. Sunt enim hi ſeptem verſus Dimetri Anapæſtici, ſibíque ſimiles præter ſeptimum qui Catalecticus eſt & Coronis. Σκοπιωροῦνται] Speculantur, voce ducta (auctore Hermippo) ἀπὸ τῆς σκοπῆς (potius legam σκοπιᾶς) & θεωρεῖν. Sunt enim σκοπιωροῦντες κατάσκοποι, vel φυλακτικῶς σκοποῦντες ἐκ μετεώρου. Qui etiam ſimpliciter σκοποὶ dicuntur, vt in illo, σοὶ δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλαὸς σκοπὸς ἔσομαι. ſic duos exploratores & ſpeculatores Iuno apud Callimachũ Latonæ erranti collocauerat in Hæmo & Mimante, Martem & Irida, quos vocat Callimachus σκοποὺς & φρουροὺς γαῖαν ὑποπτεύοντας.

ΣΤΡΟΦΗ ἑτέρα κώλων καὶ στίχων η.

Χο. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα.
Ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.
Φι. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου. F
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ᾽ ἀνύοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἀλλ᾽ ἔπαγε δὴ τὴν γνάθον.

STROPHA altera Col. & verſuum 8.

CH. Inueni ſolertiam nunc quam potes citiſſimè
Mellite, nam venit dies.
PH. *Præſtat ergo vt rete rodam, hoc reſtat vnicum mihi.*
Propter hoc Dictynna rete, ignoſce te precor Dea. G
CH. Tu quidem tuam ſalutem conficis quantum pote.
Sed tende gnauiter genam.

Φι. Δια-